

Uge, saafremt det gennemsnitlige Antal Arbejdstimer i en Periode paa 3 Uger eller derunder ikke overstiger 8 Timer om Dagen og 48 Timer om Ugen, og i Konventionens Art. 4 udtales, at den i Art. 2 fastsatte Begrænsning af Arbejdstiden ogsaa kan overskrides »ved Arbejder, som ifølge deres Natur nødvendigvis maa holdes i Gang kontinuerligt med skiftende Hold Arbejdere, paa Betingelse af, at Arbejdstiden ikke overstiger 56 Timer om Ugen i Gennemsnit. Saadan Regulering af Arbejdstiden maa i intet Tilfælde berøre de Fridage, som maatte blive sikrede Arbejderne i saadanne Virksomheder ved national Lov til Kompensation for den ugentlige Hviledag«.

For nogle af de Virksomheder, hvor der arbejdes med skiftende Hold af Arbejdere, indeholder dansk Lovgivning allerede Bestemmelser, idet den ovenfor omtalte Lov af 12. Februar 1919 paabyder Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen i Virksomheder med regelmæssig Døgndrift og saaledes nødvendiggør Indførelse af 3 Hold-Drift ved saadanne Virksomheder. Paa Grundlag af Bestemmelsen i den nævnte Lovs § 1, 2det Stykke, har man udarbejdet § 4, 2det Stykke, i det foranstaaende Lovforslag. I det Lovforslag, der ligger til Grund for Døgndriftsloven, var det foreslaet, at Bruttoarbejdstiden ikke for nogen Arbejder i 3 paa hinanden følgende Uger maatte overstige $3 \times 7 \times 8 = 168$ Timer. Denne Bestemmelse ændredes under Rigsdagens Behandling af det nævnte Lovforslag derhen, at Bruttoarbejdstiden i 3 paa hinanden følgende Uger ikke maatte overstige 160 Timer for nogen Arbejder. I Overensstemmelse med Washingtonkonventionens ovennævnte Art. 2 c foreslaas det nu, at Bruttoarbejdstiden for de ved Døgndriftsvirksomheder beskæftigede Arbejdere i Løbet af 3 Uger ikke maa overstige $3 \times 6 \times 8 = 144$ Timer.

I Overensstemmelse med Washingtonkonventionens ovenfor aftrykte Art. 4 har man i Lovforslagets § 4, 3die Stykke, optaget en Bestemmelse, hvorved der aabnes Adgang for de Virksomheder, der efter deres Natur kræver uafbrudt Drift, til med Socialministerens Tilladelse at beskæftige deres Arbejdere i indtil $3 \times 7 \times 8 = 168$ Timer i Løbet af 3 paa hinanden følgende Uger. Bestemmelsen tænkes kun bragt til Anvendelse overfor saadanne Virksomheder, der nødvendigvis maa holdes i Gang Søn- og Hverdage i et Tidsrum af mindst 1 Uge ad Gangen.

Med Hensyn til den i Lovforslagets

§ 4, sidste Stykke indeholdte Regel skal man henlede Opmærksomheden paa, at der ved Bestemmelsen i § 26 i Fabrikloven af 29. April 1913 er sikret Arbejderne en vis Søndagsfrihed i saadanne Tilfælde, hvor der undtagelsesvis bliver meddelt en Virksomhed Tilladelse til at lade arbejde paa Søn- og Helligdage.

ad §§ 5—7.
(Overtidsarbejde.)

ad § 5.

Det er utvivlsomt, at der inden for visse Grænser bør aabnes Mulighed for Arbejde udover den almindelige Arbejdstid. I alle de forskellige Landes Arbejdstidslove findes da ogsaa Bestemmelser herom, og Washingtonkonventionen indeholder forskellige hertil sigtende Bestemmelser, navnlig i Konventionens Art. 3, Art. 6 a. og Art. 6 b. Konventionens Art. 3 udtaler saaledes, at »Den i Art. 2 fastsatte Begrænsning af Arbejdstiden kan overskrides i Tilfælde af indtraadt eller truende Ulykkestilfælde eller i Tilfælde, i hvilke nødvendigt Arbejde maa udføres paa Maskineri eller Anlæg, eller i Tilfælde af »vis major«, men kun i saa vid Udstrækning, som er nødvendig for at afværge alvorlig Forstyrrelse af Foretagendets almindelige Gang«.

Hvor Omstændigheder, der ikke kunde forudses af vedkommende Arbejdsgiver som fornuftig Mand og afværger ved Dispositioner fra hans Side, har forstyrret eller truer med at forstyrre vedkommende Virksomheds Drift eller med at medføre Tab af Værdier, bør derfor aabnes Mulighed for Overtidsarbejde, og med Hjemmel i Washingtonkonventionens ovennævnte Art. 3 har man derfor optaget hertil sigtende Bestemmelser i Lovforslagets § 5, 2det Stykke, Punkt a og b.

Det vil kunne være nødvendigt for en Virksomheds normale Drift, at visse Arbejdere, f. Eks. Kedelpassere o. lign., begynder før eller slutter efter de andre Arbejdere, og med Hjemmel i Washingtonkonventionens Art. 6 a, der bestemmer, at særlige Regler kan fastslaas for »forberedende eller afsluttende Arbejder, der nødvendigvis maa foretages udenfor Grænserne for en Virksomheds almindelige Arbejdstid«, har man i Lovforslagets § 5, 3die Stykke, optaget en Bestemmelse, hvorefter Arbejdsraadet, efter at vedkommende faglige Organisationer har haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen, skal kunne tillade Overtidsarbejde for saadanne Arbejdere.